

ÚJLAKI HANGOK

AZ ÚJLAKI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

VII. évf. 8. szám

2002. AUGUSZTUS

Augusztus 15: Nagyboldogasszony napja

Mennyekbe fölvett Királyné

*Ékes kapuknál tündöklőbb bejárat,
a nyílás íve nem holt kőkeret;
megoldva minden makacs földi zárat,
üdvünk forrása, Jézus mennybe vett.*

*A Glóriát visszhangzó éjszakában,
Anyánk, a Megváltó jött általad,
nyitott ajtóként korszakokra tartan
nekünk ajándékoztad Fiadat.*

*Szolgáló léted elfelejthetetlen,
meg is koronázott az Úr a mennyben,
kik téged áldanak, már boldogok.*

*Teljeségünk felé haladva vár fenn
a megdicsőült égi Jeruzsálem,
s a választottság jele felragyog.*

Szabó Géza

Augusztus 20: Szent István király ünnepe

Sziklára építve

Szent István mint király hosszú századokra kijelölte a magyarság politikai és társadalmi fejlődésének irányát, mint szent az élet megszentelésének indításait adta a következő nemzedékek számára. Országát sziklára építette: a keresztény Magyarországon látta hazája fennmaradásának egyetlen lehetőségét. Nem tűrte a „kétfelé sántikálást”, mindenkitől megkövetelte, hogy hagyjon fel a pogány tévelygéssel, térjen szívvel-lélekkel az egy igaz Istenhez.

A leghathatósabb ösztönzést saját példája adta. Az ő élete útmutatás mindannyiunk számára: az erkölcs és a törvény követelése nem üres szó, hanem komoly valóság. Imre fiának írt intelmei ma is megszívlelendők: „Uralkodjál szelíden, alázattal, békésen harag és gyűlölködés nélkül! A király koronájának legszebb ékszerei a jótettek; ezért illő, hogy a király igazságossággal és irgalmassággal, valamint a többi keresztény erénnyel ékeskedjék. Minden nép saját törvényei szerint él; add meg az országnak a szabadságot, hogy aszerint éljen!”

Mindig tudta, kibe vesse reményét. Halála előtt, trónörökös nélkül maradván nem keseredett el, hanem országát Mária-nak ajánlotta, akit a magyar nyelv találóan nevez Boldogasszonynak, akinek közvetítésével nemzete boldogulását akarta kiesdekelni Megváltójától.

Szent István ma is időszerű, a harmadik évezredben is példaképe lehet államférfinak és családfőnek, gazdagnak és szegénynek, minden magyarnak.

H. B. E.

Újlaki szentek: Szent Ilona

Templomunk bal oldalán, elöl, a Jézus Szíve oltár szószék felőli oldalán koronás nőalak tartja a szent keresztjét. A Szent Itonát ábrázoló szobor a XVIII. században készült, talán a templom megépülése (1756) óta jelenlegi helyén áll. Többi, mozgalmas barokk szobrunkhoz képest tartása viszonylag nyugodt, méltóságteljes, ami feltehetőleg szentünk társadalmi rangját kívánja érzékelteni.

Pedig Ilona (Helena) eredetileg alacsony sorban, vendéglős apától született a III. század közepén Bithyniában.

Szép lehetett, hiszen származása ellenére egy jeles római hadvezér, Constantius Chlorus vette nőül - igaz, idővel azután fel is váltotta egy előkelőbb feleséggel. Gyermekükből azonban császár lett, Nagy Konstantin, aki nagy tisztelettel övezte anyját és császárnéi címmel tüntette ki (ezt jel-

zi a szobor koronája). 312-ben anya és fia együtt lettek keresztények.

Ilona buzgón gyakorolta hitét, számos templomot emeltetett a Szentföldtől a Rajna partjáig. Bazilikát építtetett Jézus születése és mennybemenetele színhelyén is. A Golgotán pogány Vénusz-szentély állt; a legenda úgy tudja, Ilona és Makariosz püspök egy látomás nyomán kezdett ásni és találta meg a három keresztet a különvált felirattal. Hogy az Üdvözítő keresztjét kiválaszthassák, egy nagybeteg asszonyt érintettek meg a keresztelével, aki a Szent Kereszt érintésére meggyógyult.

Szent Ilona asszony 326 körül halt meg. A Szent Kereszt bazilika felszentelésére 335. szeptember 14-én került sor, és ennek évfordulóján üljük meg mindmáig a Szent Kereszt felmagasztalásának ünnepét.

Egy másik legenda arról tudósít, hogy a perzsák 614-ben elfoglalták a szent várost és elrabolták a Szent Keresztet, ám Herakliosz császár 14 évvel később csodás győzelemmel visszaszerezte azt. Szeptember 14-én a császár egyszerű ruhában, mezítláb, a saját vállán vitte vissza a keresztet a bazilikába. A keresztet, melyre az Üdvözítőt feszítették egykor, és melyet jámbor hit szerint Ilona mintegy isteni ajándékként fellelt. Augusztus 18-án ünnepeljük a szentet és a nevét viselőket.

Szaryovszky József

Búcsú emlék

Templomunk búcsúnapiján és az azt megelőző vasárnap, búcsúünnepünkön sok fontos, elmélkedésre készítő gondolat hangzott el a szentmiséken, számomra mégsem ezek jelentették a legnagyobb élményt az idei búcsún.

Július 2-án a 1/2 7-es szentmisén az áldozásnál lettem figyelmes egy idős, fejkendősnénire. Látszott rajta, hogy minden lépés feladat számára, mégis mosolygósan vette magához Urunk szent Testét. Mise után munkába sietve már egész máson járt az eszem, mikor az utcán összetalálkoztam a nénivel. Megszólított, útbai-gazítást kért, hogyan jut el a 60-as buszhoz. Kiderült, hogy a hegyen lakik, még át kell szállnia a 137-esre, de nem akarta ezt a szép ünnepet kihagyni, és mivel a Vörösvári úti atya éppen szabadságra ment, Újlakra jött szentmisét hallgatni.

Ahogy Mária kétezer évvel ezelőtt, ő is ráhagyatkozott az Úrra. Fontos volt neki, hogy a szent áldozatban találkozzon üdvözítő Istenével. Rosszul tájékozódik már, ahogy mondta: *Jártam én sokat ide minden reggel szentmisére, most már régóta csak vasárnap megyek, akkor is a legközelebbi templomba, hiába a kilencven év az kilencven év... Nem tudom, mit fog szólni a lányom, nem tudja, hogy eljöttem, de ha nem jövök, az egész napom rossz lett volna. De olyan jó az Isten, mindig megsegít, nem is értem, hogyan lehetnek olyan emberek, akik nem hisznek Benne. Édesanyám 40 éves korában halt meg, – mesélte a Kolosy téren haladva, én még nem kaptam meg a behívót, de szeretek is élni, akkor is, ha nagyon fájnak a lábaim. És mosolygott. Közben szép lassan eljutottunk a megállóig. Fölsegítettem a buszra, megköszönte a segítségemet. Szabadkozva álltam ott, hiszen tudtam: én vagyok a megajándékozott.*

H. Z. E.

Kovácsné Mink Márta

Újlaki arcok

Újlakon születtem 1965-ben. Az újlaki templomba jártunk szentmisére szüleimmel, itt voltam elsőáldozó és bér mátkozó is.

Szomorú szívvel kell bevallanom, hogy tizenhárom-tizennégy éves korom körül letértem az Istennek tetsző útról (hogy miért és hogyan történt ez, nem tudom felidézni magamban), nem jártam templomba, nem is imádkoztam, csak nagyritkán.

Hosszú időszak volt ez, közben leérettségiztem egy vegyipari iskolában, majd még egy szakmát szereztem, kozmetikus lettem, később mesterkozmetikus.

Férjhez mentem, majd megszületett első gyermekünk, Bettina. Házasságkötésünkör szóba sem jöhetett egyházi esküvő, de lányunk megkeresztelkedését nagyon akartam. Ez nem volt egyszerű, mert a rendszerváltást követően már szigorúan vette a legtöbb plébánia, hogy a gyermek keresztelését szentségi házasság előzze meg. Végül Pilisligeten találtunk egy idős plébánost, aki másként gondolkodott. Neki megígértem, hogy hitre fogom nevelni a gyereket. Betti másfél évesen saját lábán jött a keresztelőre. Óvodás korában kezdett hittanra járni Horvay Marika nénihez, aki a kilences mise után kis piros szívecskéket osztott a gyerekeknek. Betti először ezért akart menni, később már magától értetődőnek tartotta, hogy szentmisére járunk. Az én újbóli megtérésem ekkor kezdődött. Az első hetekben-hónapokban (és azóta is) György atya szentbeszédeinek szinte minden szava rólam, nekem szólt. Megdöbbenően fájdalmas és felemelő volt egyszerre.

1999-ben szentségileg is rendeztem házasságomat. Azóta újból részesülhetek a szentségekben, így erősíthetem kapcsolatomat az élő Istenel.

2001-ben az Úr kegyelméből megszületett második gyermekünk, Lilla, aki Istennek csodálatos meglepetése, a szó szoros értelemben vett ajándéka.

Sajnos a férjem azóta sem vallásgyakorló. Sokszor nagyon nehéz, és nem konfliktusmentes összeegyeztetni a dolgaimat. Rengeteg türelem, megértés, elfogadás, alázat szükséges ehhez, amit ugyancsak gyakorolnom kell még. Bár néha reménytelennek tűnik, mégis bízom benne, hogy egyszer férjem is meghallja az Úr hívását és velünk tart. Csak kitartóan kell imádkozni!

Nyári nagy melegben vesszük igazán észre, életünknek mennyire alapfeltétele a víz. Amerre folyik, felüdít, örök célja, a tenger felé haladva életet fakaszt. A víznek a Biblia számos helyén is fontos szerep jut, idézzünk most föl néhány példát. A teremtéstörténet elején olvashatjuk, hogy Isten lelke lebegett a vizek felett. Az Édent négy folyó öntözte (Ter. 2,10). (Ebben tudósok mintegy a négy evangélista előképét látják: általuk árad a megváltás öröme a négy égtáj felé.) Mózes az Úr gondoskodásából vizet fakaszt tikkadtan vándorló népének a Hóreb-nél. Illés próféta is hallja „az eső nesztét” a szárazságban. Izaiásnál ismételtelen visszatérő kép, amint az eső megöntözi a földet és gyümölcsözővé teszi. Jeremiás szívesen hasonlítja az örömteli lelket forrásvízhez, öntözött kerthez. A zsoltárok költői képeiben is visszatérő elem a víz: A 22. zsoltár idilli képet fest a zöldellő rétről, „a nyu-

Víz hűgunkról

galom vízeről, mely felüdíti a lelket”. Nyári hangulatú kép a 42. zsoltárban, ahogyan a „szarvasünő a forrás vizére kívánczik” - úgy szomjazik a lélek Isten után. „Isten patakja tele van vízzel, jó termést adtál gabonából, ... a földet esővel fellazítottad”, örvendezik a 64. zsoltár. A 92-ikben szinte halljuk a folyók zúgását, amitől dicséretre indul

szívünk a mindennél hatalmasabb Isten iránt.

A víz sokféle formában tükrözi azt a szeretetet, amellyel a Teremtő körülvesz bennünket. Vízben kezdődik életünk az anyaméhben, vízzel kezdődik kereszténységünk megkeresztelésünkör. Milyen jó nyáron újra meg újra rátalálni az Isten-adta víz szomjoltó erejére. Imaéletünkre pedig érvényes Jézus tanítása, aki ingyen ad az élő vizek forrásából a szomjazónak. Az a víz, amelyet Ő ad, „örökre szóló vízforrás” (Jn 4,14). Hív bennünket ehhez a forráshoz: „aki szomjazik, jöjjön hozzám és igyék” (Jn 7,37).

Jó nyáron tóparton vagy hegyi forrásnál megpihenni és Isten gondoskodó szeretetére figyelni, megköszönni mindazt, amit a vízzel ad és üzen nekünk. Jó szívből énekelni Szent Ferencel: *Áldjon, Uram, Tégedet víz hűgunk, oly nagyon hasznos ő, oly drága...*

Keglevich Lászlóné

Családi események

A keresztség szentségében
részesült: július 27-én
Vágó Virág és Záhonyi
Nikoletta.

Örök hűséget esküdött egymásnak:
július 6-án Beke Márton és Gyenis
Kata, valamint Varga Péter és
Várady Noémi, 13-án
Novák Norbert és
Kisfaludy Márta, 20-án
Bognár Ferenc és dr.
Berki Zsuzsanna, 27-én Holl Balázs
és Somogyi Andrea, valamint Ta-
kács Bence és Kuncz Réka.

Halottaink:

Tiszavölgyi Lászlóné (69),
Spitzár Árpád (55), Érczhegyi
Lajosné (92), Lenkefi Lőrincné (72).

Júliusi számunk házasságkötési ro-
vatába hiba csúszott, június 15-én
Balogh Gábor és Német Anita szol-
gáltatta ki egymásnak a házasság
szentségét.

Az előző számunkban közölt érettsé-
giző diákok közül kimaradt Kocsis
Rita, neki is szeretettel gratulálunk.

Örömmel tudatjuk, hogy képviselő-
testületünk elnöke, Fejérdy Tamás,
az ICOMOS magyar nemzeti szek-
ciójának vezetőjeként a következő
egy évre a világörökség konvenció
ügyvezető elnöke lett. Mint ismer-
tes, Budapesten tartott júniusi ülés-
sén a 172 ország alkotta nemzetköz-
i szervezet a világörökség részévé
nyilvánította az Andrassy utat és
Tokaj-Hegyalját.

„Nem azért imádko-
zunk, hogy az isteni
rendelkezést megvál-
toztassuk, hanem hogy
megnyerjük azt, amiről
Isten úgy rendelkezett,
hogy imádság közvetí-
tésével kell megvalósul-
nia.”

Aquinói Szent Tamás

Visszapillantás a Börzsönyligeti hittantáborra

Isten kegyelmével idén is sor kerülhetett június végén a családok hittantáborra Börzsönyligeten, ami ismert helyszín, hiszen immár másodsor adott otthont e közösségnek. A táborozás hosszú múltra tekint vissza, hiszen Horvay Mrika huszonegynéhány éve kezdte el tanítványával. Az utóbbi években merült fel az igény és nyílt alkalom arra, hogy a családok apraja és NAGYJA egyaránt részt vehessen a programban.

Nehezen sikerült közös nevezőre hozni a szállással és a gyerekeinkkel kapcsolatos igényeinket (együtt vagy külön a gyerekekkel, házaspárok „szétszakítása”). Ebben Mrika valamennyiünk gondját átérzve próbált a legjobb megoldásra jutni.

A gyerekcsoport – négy évestől kamaszig – szerda reggel indult Marikával és az ő hitoktatásán nevelkedett egykori táborozók segítségével. Estére a szokáshoz híven a szülők is befutottak.

Lelkivezetőnk mindvégig Futó Károly atya – kérésére Karcsi bácsi – volt, aki Isten igaz küldötte. Ajándék a vele való találkozás. Járásában korlátozva, ragyogó tekintetével, korát meghazudtoló sima arccal és magasfokú szellemiséggel, lelkiséggel terelgetett minket a hitélet ágas-bogas útvesztőiben.

A táborhelyet és gyermekeink zsi bongását magunk mögött hagyva a kismarosi plébánia isteni csendjében, természetközeli, gólyafészek mellett gyűltünk egybe bibliaolvasásra és beszélgetésre. Hogyan közeledünk mi az Istenhez és hogyan közelít Ő hozzánk? Az Istennel való intim viszonyunk, a bűnbánat, az imádkozás, a kegyelem és a szeretet egészen újszerű (a hívők többsége által nem ismert) értelmezésével hatalmas terhektől, kételyektől szabadulhattunk meg ott helyben.

Egyik este a kismarosi plébános atya, Mayer Sándor osztotta meg velünk a kismarosi–nagyvarosi közösség létrejöttének történetét, az alapító szemével politikai betekintést is adva. Leiket erősítő beszámolót hallhattunk.

Esténként sor került a szülők olykor világiasabb beszélgetésére, melynek Mrika kezdetben jószándékkal próbált végetvetni korai lefekvésre és további csendes elmélkedésre serkentve. Második este azonban ő is vidáman csatlakozott hozzánk. Ezek a pihenés rovására folytatott beszélgetések szintén fontosak voltak. Szülői mi-voltunkban kaptunk és adtunk útmutatókat egymásnak humoros köntösben. A közösségteremtő erő is munkálkodott, éppen azért, mert a családok egyazon isteni célből jöttek össze.

Az együttléti méltó befejezése volt a szombati mise a kicsik és nagyok részvételével. Karcsi bácsi nagyszerűen értette meg a gyerekekkel a szentmise részeinek jelentését. Irányításával a gyerekek egy szép énekkel ajándékozták meg a szülőket. A segítők a kicsiket saját készítésű emléklapokkal lepték meg, mindegyiken egy találó „leg”-jellemzéssel az adott gyerekre, főként a közösen előadott nagyszerű szindarab alapján.

Köszönjük Mrika odaadását, szigorát és erőt felüli konyhai munkáját. Jövőre a feladatokat előre kiosztva kell a tábor és azon belül az étkezést megszerveznünk, hogy elejét vegyük a feszültségeknek és felesleges aggodalmaknak. Köszönjük György atya lelkességét, hogy tengernyi feladata mellett időt szakított ránk, forró kávéval és üdítővel kényeztetve minket.

Az idén talán az átlagosnál nehezebben tudtunk összejönni. Modern korunk erősen érezte negatív hatásait. Rohanva, esetenként késve, és gondterhelten bocsátottuk útra gyermekeinket és mi magunk is így indultunk. EZÉRT volt méginkább szükségünk az otlásra. EZÉRT maradt le valami csodálatosról, aki nem jött, nem jöhetett el. Megragadhattuk a kínálkozó mankókat és kapaszkodókat a hitben való és abban megerősödött élet folytatására.

Zsombory Edit

Hollandiában jártam

Az elmúlt tanulmányi félévet – januártól júniusig – Hollandiában tölthettem. Néhány élményemet szeretném megosztani. Mindenkinél szemébe ötlök, ha ebbe az országba érkezik: kerékpár kerékpár hátán a vasútállomás mellett. Szinte mindenki bringával közlekedik annak ellenére, hogy ellopják, megrongálják, a meglepő módon igen gyakori buszjáratok pedig majdnem üresek. Az élet nyugodt, az emberek jó módúak. Adnak autójuk tisztaságára, kertjük rendezettségére, sőt: a nappali szoba berendezésére is kínosan ügyelnek, hiszen függönyük rendszerint nincs, kíváncsi szemek pedig gyakran néznek be az utcáról. Városaikban igyekeznek minél több zöld területet, parkot fenntartani, hogy senkinek se kelljen messzire menni, ha természetre vágyik. Hétfőgőn szívesen sportolnak: futnak, görkorsolyáznak, fociznak felnőttek és fiatalok egyaránt.

Statisztika szerint a hollandok 36%-a katolikus. Valójában ennél sokkal kevesebb a vallását rendszeresen gyakorló ember, a szebbnél szebb templomok jelentős része vasárnap is kong az ürességtől, sokuk pedig időszakos kiállítóteremként vagy állandó múzeumként üzemel. Ráakadtam azonban egy különleges templomra és rendszeresen odajártam misére: a Szűz Mária templom Nijmegen egyik legnagyobb plébániatemploma. Papjai – az Emmánuel közösség tagjai – lelkesek, fiatalok. Az esti mise után minden nap egy órás szentségimádásra van lehetőség és rendszeresek a fiatalok számára rendezett imádságos összejövetelek is.

Igen jól éreztem magam Hollandiában, de hazaérkezni mégiscsak megváltás volt; itthon csak itt vagyok az ismerősök között, az újlaki templomban...

Ivicsics Máttyás

Egyházközségünk rendszeres programjai

Nyári miserend:

hétköznap: 6³⁰, 18⁰⁰

szombaton: 6³⁰, 19⁰⁰

vasárnap: 7³⁰, 9⁰⁰, 10³⁰, 19⁰⁰

Gyóntatás: szentmisék előtt és elején.

Szentségimádás: minden csütörtökön és minden hónap első szombatján az esti misék után.

Zsolozsma: péntek 7; vasárnap 18³⁰

Gyermekeinkért ajánljuk fel minden hónap 21-én az esti szentmisét.

Szent István kápolna miserendje:

hétköznap: 17³⁰; vasárnap: 9⁰⁰, 11⁰⁰

Margitszigeti kápolna miserendje:

vasárnap 11⁴⁵

Iroda (Bécsi út 32. ☎: 335-3573): hétköznapokon 9⁰⁰-12⁰⁰ és 15⁰⁰ - 18⁰⁰.

Karitás (Bécsi út 18.): hétfő 17⁰⁰ - 19⁰⁰

Könyvtár (hittantermek előterében):

vasárnap 10⁰⁰ - 10³⁰ és 18⁴⁵ - 19⁰⁰.

Hírek, hirdetések

❖ A nyári szabadságok idején több vendégatya mutat be szentmisét Újlakon. Köszönjük Grácián és Nikodémus ferences atyák, valamint Nyéky Kálmán kaposvári egyházmegyes atya kíséretét.

❖ Dr. Nyíri Tamás professzor, egykori újlaki káplán halálának évfordulója alkalmából augusztus 4-én a 9 órai szentmisét Dr. Tarjányi Béla professzor celebrálja.

❖ A nyári napközi résztvevőivel közösen szeretnénk hálát adni a nyár örömeiért augusztus 31-én az esti szentmisén. Ezt táborúti és szalonnasütés követi a plébánia hátsó udvarán.

❖ Zongora és szolfézs tanítása céljából környéken lakó szakembert keresek díjazásért. Nyugdíjas is lehet. ☎: 3-888-002.

❖ Bosch háztartási szerviz (Budapest, III. ker. Kiskorona u. 18. fsz.) mosógépek, mosogatógépek, kávéfőzők, porszívók, takarítógépek, mikrohullámú sütők javítását vállalja. ☎: 368-3630 de. 10 órától.

Újlaki Hangok

Megjelenik havonta

A szerkesztőbizottság tagjai:

Havasiné Zentai Edit, dr. Keglevich Lászlóné, dr. Koncsosné Jobbágy Éva, Szaszovszky József

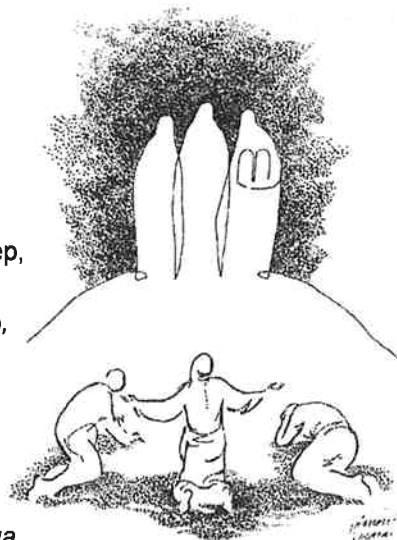
Kiadja: Újlaki Sárós Boldogasszony Plébánia (1023 Budapest, Bécsi út 32.)

Felelős kiadó: Mester János

Augusztusi naptár

4. V. *Vianney Szent János*
 5. H. *Havas Boldogasszony*
 6. K. *Urunk színeváltozása*
 11. V. *Assisi Szent Kára*
 14. Sze. *Szent Maximilián Kolbe*
 15. Cs. *Nagyboldogasszony, kötelező ünnep, szentmisék: 6³⁰, 8⁰⁰, 18⁰⁰*
 20. K. *Szent István király, tanácsolt ünnep, szentmisék: 7³⁰, 9⁰⁰*
 24. Szo. *Szent Bertalan apostol*
 25. V. *Kalazanci Szent József*
 27. K. *Szent Mónika*
 28. Sze. *Szent Ágoston*
 29. Cs. *Keresztelő Szent János vértanúsága*
 31. Szo. *Este 7 órakor szentmise, utána táborúti a napközi résztvevőinek*

Egértáborban

A megfogyatkozott létszámú Templom Egerei közösség négy tagja biciklis túrán vett részt július elején. Budapestről Páty-Zsámbék-Bicske útvonalon kerekeltünk le Alcsútdobozra. Itt a helyi plébánián volt a szálláshelyünk, ahol előttünk a téli taizéi találkozó fiataljai laktak. Még vasárnap sem tud minden héten pap átjönni szentmisét mondani, azon a vasárnapon, amikor mi ott voltunk, Felcsútról jött át egy diakónus igeliturgiát tartani. Ennek ellenére, vagy talán éppen ezért a hívek aktívabbak. Megérkezésünk másnapján mindjárt részt vehettünk egy dicsőítő imaesten, amit a helyi állatorvos szervezett a plébánián. Mint később a beszélgetésből kiderült, három falu (Alcsút, Felcsút és Vál) fiataljai, fiatal családjai jöttek el gyermekeiktől magasztalni az Urat. Mi, pestiek is megismerhettünk új gitáros énekeket, amelyeket a helybeliek egy debreceni közösség CD-jéről tanultak. Csak az egészen fiatal házaspároknak volt egy gyermekük, a többiek között több ötgyermekes is akadt. Természetesen az aprónép is részt vett a dicsőítésben, a plébániaudvaron táncoltak az Úrnak. Megtudtuk azt is, hogy saját falujukban hetenként jönnek össze ezek a közösségek.

Volt alkalmunk a természet szépségén keresztül is találkozni az Úrral. Egyik nap az alcsútdobozai arborétumban gyönyörködhattunk és elmélkedhattunk. Csákvárra, a botanikai-geológiai tanösvényre csak a lelkesebbek és főleg strapabíróbbak mentek (Orsi, Gergő), a többiek (Mariann és Ildi) inkább az olvasást és a játékot választották. Valóban, nem volt könnyű biciklivel felkapaszkodni a soklépcsős meredek hegyoldalon, de a fennsíkról csodálatos kilátás kárpótolta a fáradalmakért az elszánt bringásokat.

Jártunk még az etyeki búcsúban is, számunkra szokatlan volt a hosszú bazársor és az óriási vándorcirkusz. A falu szélén viszont találkoztunk a helyi művésszel, Fa Bercivel, akinek a tűzoltó szertárban volt kicsiny kiállítása. Festményei kevésbé, faragásai viszont megragadtak bennünket. A természetben talált fadarabokat munkálja meg, például egy üreges fatörzs két ággal Krisztus oldal-sebére és két karjára emlékeztette, a többit pedig kifaragta hozzá.

A tábor vége Gergő gyomorbántalmi miatt nem úgy alakult, ahogy terveztük, így a hazatéréshez segítségre szorultunk. Andris és Joe a biciklik, Andris szülei a betegszállításában segítettek, amit ezúton is köszönünk.

Ezen a nyáron is örömmel tapasztaltuk a falusi emberek nyíltságát, segítőkészségét, ami a fővárosi hajszolt életstílus után különösen szembetűnik. Élményekkel gazdagodva, hálátelt szívvel tértünk haza.

Egerek

Köszönjük az eddigi cikkeket, észrevételeiket, és továbbra is kérjük, hogy azokat a plébánia oldalbejáratánál lévő postaládánkba dobják! Szerkesztőségünk telefonszámai: Havasi (tel/fax): 368-1618, Keglevich: 325-7357, Koncsos: 325-7652, Szaszovszky: 367-7459; email cím: ehavasi@htk.ppke.hu
 A szeptemberi szám lapzártája: augusztus 20.

Lapunk ingyenes, hogy mindenkihez eljuthasson. A nyomdaköltség: 15 Ft. Kérjük olvasóinkat, hogy lehetőségeikhez mérten támogassanak bennünket (újságperselyen keresztül)! Köszönjük!